

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК

РЕ
ОКРЪЖЕН СЪД
г.д. № 66/2010
18.05.2018
г. Пазарджик

ДО
АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА
София ул. "Елисавета Багряна" 20
ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР

Приложено изпращаме Ви определение № 386 от
17.05.2018 г по т.д. № 66/2010 г, за вписване по
партидата на „Булгар Минерали –Стрелча“ АД , ЕИК
200117532.

ПРИЛОЖЕНИЕ: /съгласно текста/

СЪД. ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 386

гр. Пазарджик, 17.05.2018 г.

Пазарджишкият окръжен съд, търговско отделение, в открито съдебно заседание, на четвърти май през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ: ВЕНЦИСЛАВ ПЕТРОВ

при секретаря Галина Младенова

като разгледа докладваното от съдията търг. дело № 66/2010 г. по описа на Пазарджишкия окръжен съд, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 692, ал. 3 от ТЗ и е образувано по подадени:

1/ възражение вх. № 1045/02.02.2018 г. от „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 112532478 и ЛЮБА АНДРЕЕВА КОЖУХАРОВА, ЕГН 7102056350, с адрес за призоваване гр. София, комплекс ЕСТЕ, ул. „Самоков“ № 28И, срещу приемането на вземане на „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, в размер на 12 000 лева, представляващо обезщетение за ползване без основание на част от собствен на дружеството имот, включено в списък на приети вземания по чл. 688, ал. 3 от ТЗ спрямо несъстоятелния длъжник;

2/ възражение вх. № 923/31.01.2018 г. от „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, срещу неприемането на вземането му в размер на 12 000 лева, представляващо обезщетение за ползване без основание на част от собствен на дружеството имот и включването му в списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 ТЗ спрямо несъстоятелния длъжник.

По допустимостта на производството:

Допълнителният списък по чл. 688, ал. 3 от ТЗ на предявените и приети, съответно неприети от синдика вземания спрямо несъстоятелния длъжник „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, ЕИК 200117532, е обявен по партидата му в ТР към АВ на 30.01.2018 г.

Преклузивният срок по чл. 690, ал. 1 от ТЗ е спазен.

От фактическа страна:

С молба вх. № 129/05.01.2018 г. кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД излага, че е поканил с покана вх. № 4903/25.05.2017 г. синдика на несъстоятелния длъжник да освободи закупеният от дружеството с Постановление за възлагане № 8 от 13.07.2016 г., влязло в сила на 19.12.2016 г., недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, от монтираните върху имота и строителното съоръжение площадка товаро-разтоварна, вкл. и разположени в новопостроена през 2017 г. без строителни книжа сграда (станала собственост на „САЙЛЕСТ“ ЕООД съгл. чл. 92 ЗС) собствени на несъстоятелния длъжник машини, съоръжения и транспортни ленти, както следва: магнитен сепаратор, валцова мелница, вибросито, магнитен детектор и сушилен барабан, както и конструкциите върху които тези машини са инсталирани. Срокът, който е предоставен за преместване на машините е изтекъл на 30.06.2017 г., поради което „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н) дължи обезщетение за лишаване от ползване на част от имота в размер на 4 000 лева месечно. Предявеното вземане е за тримесечен период м. октомври-декември 2017 г., или общо в размер на 12 000 лева.

Отделно от това, кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД излага, че на 30.09.2017 г. е изтекъл и предоставения на синдика, като представляващ длъжника, срок, даден

със същата покана вх. № 4903/25.05.2017 г. за освобождаване на друга част от същия този имот № 680, от складираната там готова продукция, собственост на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н). Тази продукция заема площ от 12 600 кв. м. и също не била преместена от имота, поради което „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н) дължи обезщетение за ползване без основание на част от собствения на кредитора имот в размер на 4 000 лева месечно., считано от 01.10.2017 г. Предявеното вземане е за периода м. октомври-декември 2017 г. или общо в размер на 12 000 лева.

Във възражението от кредитора срещу неприемането на вземането му се сочи, че в собствения му имот, придобит с постановлението за възлагане от 13.07.2016 г., описан като промишлена площадка товаро-разтоварна, машини и съоръженията на несъстоятелния длъжник са разположени частично върху откритата част от промишлената площадка и изцяло в незаконна производствена сграда с площ от 357 кв. м., построена през 2017 г. и придобита в собственост от кредитора по приращение съгласно чл. 92 от ЗС. Наличието само на една от процесните машини е пречка за собственика както да използва по предназначение цялата закупена като съоръжение площадка товаро-разтоварна, така и наличната инфраструктурна мрежа. Моли възражението да се уважи, като неприетото вземане от 12 000 лева се включи в списъка на предявените и приети вземания.

Във възраженията от кредиторите „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и Люба Андреева Кожухарова се посочва, че приетото вземане на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД в размер на 12 000 лв. не е индивидуализирано по основание, размер и начин на определяне. Не се установявало какво се ползва от несъстоятелния длъжник, защо, как е определено обезщетението и защо изобщо се дължи, еднократно ли е или периодично. Излагат се аргументи, че вземанията се приемат само в случай, че същите са ликвидни и с настъпил падеж. Твърди се, че по същество това представлява сключена от синдика неформална спогодба с кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД за ползване на недвижим имот и заплащане на обезщетение за това.

В срока по чл. 690, ал. 2 от ТЗ синдикът Иван Лазаров Кънев е депозирал становище срещу постъпилите възражения. Аргументира отказа от включване на вземането на „САЙЛЕСТ“ ЕООД с постановеното на 11.12.2017 г. определение по настоящото дело. Излага съображения за приемане на вземането на „САЙЛЕСТ“ ЕООД в размер на 12 000 лева с това, че срокът в поканата от собственика е изтекъл на 30.09.2017 г., поради което за периода от октомври до декември 2017 г. се дължи по 4 000 лева/месечно или общо 12 000 лева обезщетение за ползване частта от имота на собственика без правно основание за това. Обезщетението било изчислено на основата на средна пазарна цена на кв. м. за терени подходящи за съхранение на този вид продукция, информация от която бил получил от специализирани агенции за недвижими имоти.

С решение № 35/21.03.2011 г. по т. д. № 66/2010 г. по описа на ОС – Пазарджик е обявена неплатежоспособността на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ – СТРЕЛЧА“ АД, определена е начална дата на неплатежоспособност, открито е производство по несъстоятелност, с произтичащите от това последици.

С Решение № 157/25.11.2015 г. по реда на чл. 711 от ТЗ „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД е обявено в несъстоятелност с произтичащите от това правни последици. За постоянен синдик на „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД е назначен Иван Лазаров Кънев.

Не се спори, че т. нар. машини и готова продукция се съхраняват в имот, собственост на „САЙЛЕСТ“ ЕООД.

Съдът по несъстоятелността съобрази следното:

Производството по чл. 692 от ТЗ не е същинско исково производство за установяване със сила на пресъдено нещо вземанията на кредиторите. Целта му е да се осигури облекчен и бърз ред за установяване на безспорни и убедителни вземания, за които не се налага същинско съдебно установяване в спорно производство. При наличие на съществени съмнения относно съществуването на предявеното вземане, предвид специфичния предварителен характер на производството по разглеждане на възражения, ограничен до лесно установими въз основа на търговски книжа и писмени доказателства вземания към неплатежоспособен длъжник, съдът следва да откаже да приеме спорно вземане.

В настоящото производство съдът не следва да установява окончателно и категорично съществуването на предявеното вземане, а само да формира, въз основа на документите, налични в кредитора при предявяването и в длъжника при съставяне на списъците, извод за наличие или липса на съществени съмнения относно съществуването му. Това означава същият да ограничи проверката си до изводите на синдика въз основа на наличните доказателства и тези, предявени от съответния кредитор с молбата за предявяване на вземанията.

Видно от процесната покана до синдика и съда, депозирана в съда на 25.05.2017 г. е изложено, че машини на несъстоятелния длъжник съставляват пречка за инсталиране на поточна производствена линия и ползването на имота по предназначение от собственика. Изложено е също така, че в източната част на имота в т. нар. взривен склад с площ от 12 000 кв. м. е складирана готова продукция на длъжника, която също е пречка за производствен дейност, респ. също следва да се премести, като се предоставя срок до 30.09.2017 г. Претендира се 4 000 лева месечно за ползването на всяка една част от имота.

По същество:

При така наведените от кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД твърдения за вземането му, не може да бъде еднозначно определено основанието на същото.

Настоящият състав на съда вече неколkokратно се е произнасял по т. д. № 66/2010 г. по принципните въпроси за разграничението между претенция по чл. 45 от ЗЗД и тази по чл. 59 от ЗЗД. Претенцията по чл. 45 ЗЗД за обезщетение на имуществени вреди и тази за имуществено изравняване по чл. 59, ал. 1 ЗЗД в случай на неоснователно обогатяване, не се основават на едни и същи обстоятелства и нямат едно и също основание, макар възможен предмет на претенцията и при двете правни основания да е остойностяване и присъждане на пропуснатата полза за претендиращия да извлича доходи от собствената си вещ, нереализирани поради определено поведение на насрещната страна. Когато се излагат твърдения за виновно и противоправно поведение на насрещната страна, което е причинило вредоносни имуществени последици, вкл. и пропуснати ползи, правното основание на претенцията за обезщетение е по чл. 45 от ЗЗД. Когато обаче се твърди, че собственикът се лишава от ползите, като се препятства ползването на собствената му вещ или да я отдава под наем на друго през процесния период, претенцията следва да бъде квалифицирана по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД (така Решение № 403 от 18.10.2011 г. на ВКС по гр. д. № 758/2010 г., IV г. о., Решение № 80 от 22.02.2011 г. на ВКС по гр. д. № 941/2010 г., III г. о.).

Петитумът в молбата за предявяване на вземането може да се приеме, че се основава на претенция по чл. 59, ал. 1 от ЗЗД. Наведените твърдения за създаване

на пречки за използване на производствен имот по предназначение предопределят правна квалификация на претенцията по чл. 45 ЗЗД.

Доколкото е налице нередовност на претенцията на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД, изразяваща се в противоречие между обстоятелствена част и петитум, същата води до извод за наличие на съществени съмнения относно съществуването му, като целта да се осигури бърз ред за установяване на безспорни и убедителни вземания, не може да бъде постигната.

Дори да се вземе предвид правна квалификация по чл. 45 от ЗЗД, доколкото за уважаване на същата е необходимо установяване на противоправно действие на деликвента, вреда, причинно-следствена връзка между действие и вреда, вина, не се доказват с надлежни доказателства нито настъпилата претърпяна загуба или пропуснатата полза (вредата), нито причинно-следствената връзка между действие и вреда.

Дори да се приеме, че претенцията е редовно заявена и същата черпи своето правно основание в нормата на чл. 59 от ЗЗД, то следва да се съобрази следното:

Фактическият състав на неоснователното обогатяване включва следните елементи: имуществено разместване в патримониума на двете страни по спора, в резултат на което едната страна се е обогатила за сметка на другата; връзка между обедняването на ищеца и обогатяването на ответника, която произтича от общи факти, породили обедняването и обогатяването; липса на правно основание за имущественото разместване; липса на друго основание за защита на правата на обеднелия ищец (така Решение № 151 от 10.11.2009 г. на ВКС по т. д. № 811/2008 г., II т. о., Решение № 150 от 10.11.2009 г. на ВКС по т. д. № 766/2008 г., II т. о.).

Не се оспорва факта, че върху имот на „САЙЛЕСТ“ ЕООД се съхраняват движими вещи (машини, съоръжения, продукция) на несъстоятелния длъжник. Доколкото не се представят доказателства за правното основание за ползване на имота от длъжника, собственикът действително има право на обезщетение, защото ползването се явява без основание и длъжникът се обогатява неоснователно, спестявайки си разходи на наем.

Обогатяването е налице не само при увеличение на имуществото на едно лице, но и когато са му спестени средства за сметка на имуществото на друго лице – т. 1 от ППВС № 1/79 г.

В конкретиката на казуса, от едни и същи факти, а именно - упражняването на фактическа власт и ползване без основание от страна на несобственик (несъстоятелния длъжник) на собствения на „САЙЛЕСТ“ ЕООД недвижим имот, произтичат, както обедняването на собственика, изразяващо се в лишаването му от възможността да ползва сам собствената си вещ или да я отдава под наем на друго през процесния период, така и обогатяването на длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД, изразяващо се в спестяването на разходи за наем за ползването на процесната част от имота през процесния период от време.

Претенцията по чл. 59 от ЗЗД принципно се изчислява на база месечен пазарен наем, като се вземат предвид и конкретните особености на спора (Решение № 466 от 24.06.2009 г. на ВКС по гр. д. № 1047/2008 г., IV г. о. – среден пазарен наем, Решение № 719 от 27.12.2010 г. на ВКС по гр. д. № 532/2010 г., III г. о. – средна пазарна цена).

Обезщетението следва да вземе предвид местоположение, състояние на имота, наемните цени на сродни обекти и т. н.

В случая, дори да се приеме, че претенцията е доказана по основание, то данни за дължимия размер по делото няма. Синдикът е приел вземането, като се

позовава на информация от сайтове на специализирани агенции за недвижими имоти, която информация обаче не е налична по делото, а съдът не може служебно да събира доказателства. Кредиторът „САЙЛЕСТ“ ЕООД също посочва размер на обезщетението след направена „справка“ за средна пазарна наемна цена, за която справка също липсват каквито и да е доказателства, което прави обективно невъзможно съдът да кредитира твърденията на заинтересованата страна.

Като се изключи нередовно заявената претенция, след като претендираното вземане от 12 000 лева не е подкрепено с представени убедителни писмени доказателства, искането за включване на неприетото вземане в списъка с приети предявени вземания следва да се остави без уважение и да се разгледа в евентуално установително такова по чл. 694 от ТЗ, респ. възражението на „БУЛГАРМИН ИНЖЕНЕРИНГ“ АД и Люба Андреева Кожухарова срещу приемането на вземане в размер от 12 000 лева в полза на кредитора „САЙЛЕСТ“ ЕООД следва да се уважи.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 692, ал. 4 ТЗ, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 923/31.01.2018 г. на „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, срещу неприемане на вземането му в размер на 12 000 лева, представляващо обезщетение за ползване без основание на част от собствен на дружеството недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча, чрез съхранение на машини и съоръжения на несъстоятелния длъжник, за периода от м. октомври-декември 2017 г. и включването му в списък на неприети вземания, предявени по чл. 688, ал. 3 ТЗ спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н), ЕИК 200117532, като неоснователно.

ИЗКЛЮЧВА от списъка на приетите вземания по чл. 688, ал. 3 от ТЗ, вземане на „САЙЛЕСТ“ ЕООД, ЕИК 203100755, в размер на 12 000 лева спрямо длъжника „БУЛГАР МИНЕРАЛИ - СТРЕЛЧА“ АД (н), ЕИК 200117532, представляващо обезщетение за ползване на 12 600 кв. м. от собствения му недвижим имот № 680, находящ се в местност „Радин дол“ по КВС за землището на гр. Стрелча без основание за периода м. октомври-декември 2017 г.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Определението да се обяви в Търговския регистър.

Определението да се впише в нарочната книга по чл. 634в, ал. 1 от ТЗ и да се съобщи на синдика и възразилите кредитори.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

